

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1979 m.

gruodžio

20 d.

Ketvirtadienis

Nr. 146(4036)

Kiliminių

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Artėjant rinkimams

Rajone prasidėjo kandidatu iškelimas į apygardines rinkimines komisijas rinkimams į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą.

Anykščių linijų techninio cecho darbuotojų kolektyvas į šią komisiją vieninai pasiūlė ilgametį darbuotoją P. Gendvilą.

Raguvelės tarybinio ūkio darbininkai ir tarnautojai į apygardos rinkiminę komisiją pasiūlė šio ūkio ekonomistą A. Andrijauskienę ir darbininką A. Zimnicką.

Nemaža pagarbos savo

darbu nusipelnė Skiemonių kolūkio zootechnikas A. Strazdas. Jį Skiemonių kolūkio kolūkiečiai pasiūlė kandidatu į Kurklių apygardinę rinkiminę komisiją Nr. 152 rinkimams į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą.

„Ateities“ kolūkio visuotiniame kolūkiečių susirinkime vieninai į apygardinę rinkiminę komisiją buvo išrinktas šio ūkio tekintojas L. Ezelskis.

Į apygardinių komisijų rinkimams į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą sudėtį taip pat iškelti Svėdasų vidurinės mokyklos mokytoja O. Pretkelienė, K. Staro kolūkio ekonomistė I. Seštokienė, Troškūnų vakarinės mokyklos direktorius V. Rudelis, „Už taiką“ kolūkio kolūketis A. Pilkauskas, Andriūškio kolūkio sandėlininkas E. Kaušpėdas, Surdegio kolūkio agronomė R. Razulevičūtė, „Pirmyn į komunistinę“ kolūkio valytojas A. Stašelis, Mikierių girininkijos vyr. technikas V. Baršauskas, Elmininkų bandymų stoties mokinė bendradarbių J. Przevodsktė, Kurklių kolūkio traktorininkas V. Kavaliauskas, Staškūniškio tarybinio ūkio baro vadovas A. Chlibik.

B. Antulonis

1980 – ĮTEMPTO DARBO METAI

Iš Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos sesijos

Gruodžio 13–14 dienomis Vilniuje įvykusi devintojo šaukimo Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos tryliktoji sesija apsvaistė ir patvirtino Lietuvos TSR 1980 metų valstybinį ekonominio ir socialinio vystymo planą bei valstybinį biudžetą. Tai buvo svarbiausi šios sesijos darbotvarkės klausimai. Pranešimus apie svarstomų dokumentų projektus, kuriems sesijos išvakarėse iš esmės pritartė Lietuvos KP CK plenumas, padarė Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirmininkas, valstybinio plano komiteto pirmininkas, deputatas A. Drobnys ir Lietuvos TSR finansų ministras, deputatas R. Sikorskis.

Baigiamaisiais dešimtojo penkmečio metais, pažymėta sesijoje, reikės dar atkakliau ir sumaniau panaudoti visas galimybes visuomeninei gamybai intensyvuoti, jos efektyvumui kelti. Respublikoje sukuriamos nacionalinės pajamos, kurios sudaro ekonomikos ir darbo žmonių gerovės augimo pamatą, iki šiol didėjo lėčiau negu numatyta. 1980 metais jų prieaugis turi būti ne mažesnis kaip 5,8 procento, 87 procentus nacionalinių pajamų prieaugio numatoma gauti, didinant darbo našumą. Našesnis darbas turi užtikrinti apie tris ketvirtadalius pramonės produkcijos padidėjimo, visą žemės ūkio produkcijos gamybos prieaugį.

Pramonės darbuotojams iškeltas uždavinys padidinti

produkciją penkiolika procentais. Jos prieaugis turi būti didesnis negu šiemet tiek natūrinė, tiek procentine išraiška. Siekiant įveikti susidariusį atsilikimą tokioje svarbioje šakoje, kaip chemijos pramonė, jos produkcija planuojama 13 procentų didesnę, o mineralinių trąšų gamyba turės išaugti beveik ketvirtadaliu. Spartesnis, negu visoje pramonėje, produkcijos augimas numatytas mašinų gamybos ir metalo apdirbimo įmonėse. Liaudies vartojamų prekių planuojama pagaminti už 170 milijonų rublių daugiau negu šiemet. Gerokai padidės įvairių audinių, trikotažo, siuvinių, kilimų, avalynės, baldų, kultūrinių-buitinių bei kitų masinės paklausos prekių, taip pat prekių vaikams gamyba. Aukščiausiosios kokybės kalgrijos produkcijos apimtį planuojama padidinti daugiau kaip ketvirtadaliu.

1980 metų respublikos valstybiniame ekonominiame ir socialinio vystymo plane numatoma toliau kompleksiskai intensyvuoti žemės ūkio gamybą, stiprinti šios šakos materialinę-techninę bazę sutinkamai su TSKP CK 1978 m. liepos mėn. plenumo nutarimais. Žemdirbių orientuojami į gerokai aukštesnius negu šiemetinius rodiklius, kuriems neišvengiamai atsiliepi nepalankios gamtinės sąlygos. Visuomeninio ūkio bendrąją produkciją planuojama padidinti daugiau kaip dešimtadaliu, darbo našumą

– 11 procentų. Bendrasis grūdų derlius numatytas 3 milijonai tonų – beveik trečdaliu didesnis už šiemetinį. Stambiųjų ir sulingųjų pašarų reikia pagaminti pusantro karto daugiau. Gyvulininkystės darbuotojų pareiga užtikrinti, kad valstybei būtų parduota tiek gyvulių ir paukščių, kiek numatyta penkmečio plane, o pievo – kiek ir papildomoje užduotyje. Kiaušinių numatoma parduoti 50 milijonų daugiau negu planuota. Nors sąjunginė vyriausybė išskyrė respublikai papildomai koncentruotų pašarų, padėtis gyvulininkystėje dabar gana sunki. Deputatai paragino kuo racionaliau naudoti pašarus, intensyviai auginti visuomeninius gyvulius, taip pat kuo daugiau supirkti gyvulininkystės produktų iš kaimo gyventojų.

Ateinančiais metais žemės ūkiui numatoma patiekti 5130 traktorių, 1500 grūdų kombainų, 3900 sunkvežimių, daug kitos technikos, didesnius mineralinių trąšų kiekius. Valstybės asignavimai leis nudrenuoti 120 tūkstančių hektarų dirvų, plėsti drėkinimo sistemas, atlikti didelių pievų ir ganyklų gerinimo, dirvų kalkinimo darbus. Bus statoma dvylika stambių kaulininkystės įmonių, du paukštynai, nemažas skaičius pienininkystės kompleksų.

Atsakingi uždaviniai keltami ir kitų liaudies ūkio šakų darbuotojams: transportininkams, ryšininkams, statybininkams.

Kapitaliniai įdėjimai pra-

monėje pirmiausia nukreipiami statomiesiems objektams užbaigti, veikiantioms įmonėms rekonstruoti ir aprūpinti nauja technika, atitinkamai apribojant naujas statybas. Daugiau negu bus panaudota šiemet kapitalinių įdėjimų skiriama negamybinės sferos šakų vystymui, švietimo, kultūros ir sveikatos apsaugos objektų statybai. Statant kaimo mokyklas ir ikimokyklinės įstaigas, numatoma plačiai panaudoti kolūkių lėšas. Daugiau negu numatyta penkmečio plane – 378,8 milijono rublių – asignuojama žemės ūkio įmonių ir organizacijų gamybinei ir negamybinei statybai. Didelis dėmesys skiriamas priemonėms, susijusioms su vandens telkinių ir atmosferos grynumo apsauga.

Gyvenamųjų namų statybai iš visų finansavimo šaltinių numatoma skirti 312 milijonų rublių, arba 5 procentais daugiau negu tikimasi panaudoti šiais metais. Turi būti pastatyta gyvenamųjų namų 1 milijono 900 tūkstančių kvadratinį metrų naudingo ploto, iš jų beveik pusė kaimo vietovėse. Ateinančių metų pabaigoje gamtinės ir suskystintas dujas vartos beveik devyni iš dešimties butų miestuose ir du trečdaliai butų kaimuose.

Visuomeninės gamybos augimo, jos efektyvumo didinimo, partijos ir vyriausybės numatytų priemonių įgyvendinimo pagrindu toliau kils gyventojų gerovė. Negalutiniais duomenimis, mėnesinis darbininkų ir tarnautojų darbo užmokestis šį

penkmetį padidės 16 procentų, o kolūkiečių darbo apmokėjimas – 24 procentais ir ateinančių metų pabaigoje atitinkamai sudarys 165 ir 140 rublių. Didinamos išmokos ir lengvatos iš visuomeninių vartojimo fondų. Realiosios palamos vidutiniškai vienam gyventojui per penkmetį išaugs 19 procentų.

1980 metais planuojama mažmeninė prekių apyvarta 170 milijonų rublių viršija numatytą penkmečio plane. Buitinės paslaugos, kaip ir anksčiau, sparčiausiai bus plečiamos kaime.

Visų žinybų profesinės technikos mokyklos kitamet paruos 24,3 tūkstančio kvalifikuotų darbininkų bei masinių profesijų darbuotojų. Į aukštąsias ir specialiąsias vidurines mokyklas planuojama priimti tiek pat kaip ir šiemet – 32 tūkstančius vaikų ir merginų.

Sesijoje kalbėjo deputatai pažymėjo, kad 1980 metų planas yra įtemptas, bet realus, o respublikos valstybinis biudžetas visiškai patenkina plano įvykdymo reikmes. Svarbiausia, kaip nurodė draugas L. Brežnevus savo kalboje TSKP CK 1979 m. lapkričio mėn. plenume – skirti visas savo lėgas darbo žmonių mobilizavimui paskutiniųjų penkmečio metų užduotims įvykdyti, sudaryti visuose liaudies ūkio baruose didelio reiklumo, organizuotumo, kūrybinės pažūros ir darbo atmosferą. Tada mums tikrai bus sėkmingi baigiamieji dabartinio penkmečio metai, bus pradėtas geras pamatas būsimajam penkmečio laimėjimams.

(ELTA)

Kronika

○ Pasvalio rajone perduota naudoti viena didžiausių respublikoje gyvulininkystės fermų įrengimų techninio aptarnavimo stotis. Tai jau aštuntoji tipinė gyvulininkystės fermų serviso įmonė respublikoje, pastatyta nuo penkmečio pradžios. Šiemet gyvulininkystės darbuotojams bus suteikta įvairių aptarnavimų už 5,5 milijono rublių.

○ Beveik metais lenkdamį darbo grafiką, realizuoja produkciją Kaišiadorių paukštynas dirbantieji. Pirmiausias respublikoje komunistinio darbo kolektyvas pateikė vartotojams virš metinės užduoties du tūkstančius tonų brilerių mėsos ir nemažai kiaušinių. Kaišiadorių paukštynininkai užsibrėžė iki naujųjų metų įvykdyti visus dešimtojo penkmečio mėsos ir kiaušinių gamybos bei realizavimo planus.

(ELTA)

Kad technika tarnautų patikimiau ir ilgiau

Dabar Anykščių rajono ūkiuose yra beveik pusantro tūkstančio traktorių, 325 javų nuėmimo kombainai, 785 automašinos, nemaža kitos galingos ir našios technikos. Sustiprėjusi materialinė-techninė bazė mechanizatoriams tuo pačiu kelia uždavinį – užtikrinti šeiminingą, nepriekaištingą turimos technikos eksploataciją, jos priežiūrą bei saugojimą.

Tiems aktualiems šiandienos klausimams aptarti praejusį ketvirtadienį buvo sušauktas išplėstinis kolūkių tarybos posėdis, į kurį buvo pakviesti visu rajono ūkių vadovai ir vyriausieji inžinieriai-mechanikai. Visu pirmą posėdžio dalyviai, sėdė i autobusus, išsirušė į kaimyninį Rokiškio rajoną, kur

apsilankė „Tikruoju keliu“ bei Cėdasų kolūkiuose, visoje respublikoje pagarsėjusiose tikru ūkišku šeiminingu saugojant bei eksploatuojant duonos augintojams talkinančią žemės ūkio techniką. Po išvykos Svėdasų kolūkyje įvyko minėtos kelionės aptarimas, kurio metu platų pranešimą šia tema skaitė rajono žemės ūkio valdybos viršininko pavaduotojas P. Marciukas.

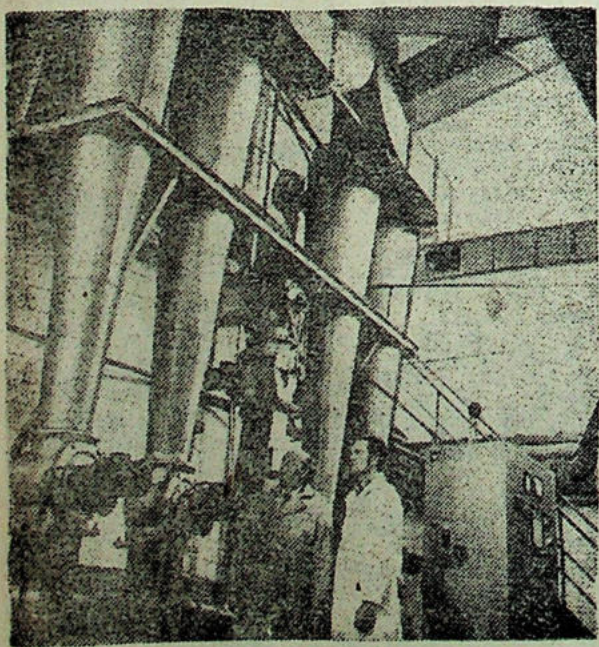
Akcentavęs, jog tinkamą technikos eksploataciją, jos priežiūrą lemia su ja triūsiantys žmonės, pranešėjas pirmiausia palietė jau kurį laiką susidariusią rajone opią problemą – apsirūpinimą mechanizatorių kadrėmis. Nors apie tai šnekama nebe pirmi metai, tačiau reikalai nejudė iš vietos. Dargi priešinai – palyginus su šių metų balandžio pradžia, šiandien mechanizatorių gra-

tos sumažėjo 120 žmonių. Antai per šiuos aštuonerius mėnesius net devynių traktorininkų neteko vienuolikiems „Aukštakalnių“ technika vairuojančių vyrų skaičius sumažėjo 8 žmonėmis. „Ateities“ kolūkyje – 7 ir pan. Todėl, pavyzdžiui, „Ateities“ kolūkis šiandien beturi vos 60 proc. reikiamo mechanizatorių skaičiaus. Kita vertus, tokią nerimą keliančią padėtį neretai gimdo ir kai kurių ūkių vadovų abejingumas. Štai „Svyturio“ kolūkyje mechanizatorių tėra tik 56 proc. jų reikalingo skaičiaus, tačiau ūkio vadovai vis dar „nesuranda“ galimybių į KPTM mokyklas pasiųsti bent viena-kita jaunuoli su ūkio stipendija... Be to gyvenimiškoji tikrovė seniai byloja, jog mechanizatorių kadru problemos sprendimas ne vienerių metų ar trumalaikės kaitinios dar-

bo rezultatas, o pastoviai įgyvendinamų priemonių kompleksas, kur ne paskutiniąją vietą taipogi tenka ir mechanizatorių darbo, būtinų sąlygų klausimų sprendimui. Deja, šiuo metu dar dešimties ūkių mechanizatoriai žemės ūkio techniką remontuoja nepatenkinamose sąlygose. Tai vėgį pagala į savus ratus, nes šitai jaunimo į dirbtuves tikrai neprisiviliuos.

Pratęsiant mintį apie nepakankamą apsirūpinimą mechanizatoriais, negalima nutylėti dar vieno negatyvaus reiškinio – dažname ūkyje vis dar šlubuoja darbo drausmė, neretai už traktoriaus vairo sėdi neblaivūs asmenys. Vien tik dėl tos priežasties šių metų gegyje 82 traktorininkams buvo atimta teisė

„Kad technika tarnautų patikimiau ir ilgiau“

„Sirointos“ tarpukinėje gyvulininkystės įmonėje veikia lieto pieno milų cehas. Jo produkcija naudojama maisto pramonėje, taip pat mažiems versliams.

NUOTRAUKE: prie pieno milų agregatų (iš kairės) cecho viršininkas K. Adžgauskas ir vyr. meistras A. Klimašauskas. A. Sabaliausko nuotr. (ELTA)

Geriname politinį mokymą

Ceslovas Sauliūnas, komjaunimo politinio švietimo rėlio klausytojas, išvyko į Tarybinę Armiją. Išvyko iš kovojo geriausio jaunojo „Gintaro“ kolūkio gamybinio vardo. Jis per 1979 metų tris ketvirčius traktoriumi T-40 dirbo 630 sąlyginų hektarų. Dirbo stropiai ir sąžiningai. Skiepijo meilę mechanizatoriaus specialybei, formuoti darbinis įgūdžius, be abejo, padėjo ir politinio švietimo auditorijose įgytos žinios. Juk užsiėmimuose buvo vaizdžiai pasakojama apie geriausio ūkio mechanizatorių darbo patyrimą ir metodus, pateikiamos rekomendacijos, kaip tapli pirmūnu.

Siais metais „Gintaro“ kolūkyje veikia mokslo komunistinio, Lenino biografijos nagrinėti, komjaunimo politinio švietimo, ekonominių žinių pagrindų ir komunistinio darbo mokykla.

Mokslinį komunistinį studijuoją žemės ūkio specialistai ir gamybininkai, turintieji vidurinį ir aukštąjį išsilavinimą. Ne vienas jų išrinktas į visuomeninių organizacijų vadovaujančią darbą, yra agitatoriai. Prieš kiekvieną užsiėmimą daromos svarbiausių tarptautinių įvykių, politinio gyvenimo apžvalgų. Užsiėmimų metu stengiamasi, kad kalbėtų ne vienas propagandistas, bet atskiras temas nagrinėtų patys klausytojai. Kryptingai užsiėmimų temas „Didžioji Spalio socialistinė revoliucija ir jos tarptautinė reikšmė“, „TSKP — vadovaujanti jėga komunistinės visuomenės statyboje“, „Materialinės-techninės komunistinės bazės sukūrimas ir mokslinė techninė revoliucija“ paruošė N. Ze-

maitytė, A. Jakutis, N. Mačiulaitienė.

Propagandistas A. Jakutis, kalbėdamas apie organizuojanti ir vadovaujanti Komunistų partijos vaidmenį išvystyti socializmo sąlygoms, pasidalijo savo mintimis apie kolūkio partinės organizacijos atliekamą darbą, vadovaujant ir nukreipiant visuomenines organizacijas spręsti kolektyvui keliamus uždavinius, mobilizuojant darbo žmones X-ojo penkmečio uždavinių, socialistinių įsipareigojimų įvykdymui. Nagrinėjant temą apie materialinės-techninės komunistinės bazės sukūrimą, ūkio vyriausioji ekonomistė A. Jakubėlienė supažindino klausytojus, kaip X-ojo penkmečio metais kolūkyje augo darbo našumas, keitėsi laukininkystės ir gyvulininkystės produktų savikaina, kur glūdi pagrindiniai darbo našumo kėlimo rezervai. Užsiėmimų metu yra naudojamos diagramos, lentelės. Ruošiant vaizdines priemones daug padeda klausytojas Valdas Sičiūnas. Jo paruoštas stendas „Brolėms respublikoms padedant“, lentelės apie „Gintaro“ kolūkio komunistinio darbo spartuolius, apie darbo našumo augimą X-ojo penkmečio metais pagyvino užsiėmimų turinį, įgalino dėstoma medžiaga susieti su vietos faktais.

Kadangi mes neturime atskiro politinio švietimo kabineto, patalpoje, kur vyksta užsiėmimai, įrengėme metodinį kampelį „I pagalba propagandistui“. Gerai išdėstyta literatūra politinio švietimo mokykloms. Ruošiant metodinį kampelį, daug padėjo Janušavos bibliotekos

vedėja L. Klimentavičienė, kuri visuomet, gavusi naujų knygų siuntą, papildė jomis mūsų turimą politinio švietimo literatūros fondą.

V. Lenino biografiją studijuoja Dabužių aštuonmetės mokyklos mokytojai ir šio sektoriaus žmirdiriai. Jie šį kursą pasirinko neatsitiktinai: 1980 metais visos šalies darbo žmonės pažymės 110-ąsias V. Lenino gimimo metines. O juk Dabužių krašto geriausi sūnūs yra išvargę giliai vagą kovojant už lenininių idėjų pergalę, už darbo žmonių laimę ir laisvę. Šią kovą pradėjo pagrindinės komjaunimo ir partinės kuopelės žuriai, buržuazijos valdymo metais. Si kova tęsiama nuo pirmųjų kolektyvizacijos metų iki šių dienų. Sektoriaus žmirdiriai vieni pirmųjų ūkyje sugeba atlikti sudėtingus ir sunkius žemės ūkio darbus. Per tris 1979 m. ketvirčius dabužiečiai iškovoję geriausios brigados vardą ir yra apdovanojami ūkio pereinamąja Raudonąja vėliava. Šios mokyklos politinio švietimo klausytojai galės pasinaudoti turtinga Dabužių aštuonmetės mokyklos kraštotvirkinių surinkta medžiaga apie revoliucinio indėjų dalyvius, pasikviesti į užsiėmimus senus komunistus, Didžiojo Tėvynės karo dalyvius, kolūkio kūrimo aktyvistus, kurie betarpiškai kovojo už lenininių idėjų triumfą gimtame kaime.

„Gintaro“ kolūkis kovoja už komunistinio darbo kolektyvo vardą, todėl labai atsakingi uždaviniai iškyla komunistinės darbo mokyklos klausytojams, kuriems vadovauja profsąjungos vietos komiteto pirmininkas A. Jakutis. Šios mokyklos klausytojai privalo būti ir yra kovos už komunistinį darbą iniciatoriais.

Mes gerai suprantame, kad politinės žinios kvalifiku-

oti gali įsisavinti tie žemdirbiai, kurie turi deramą bendrąjį išsilavinimą. Todėl jaunus žmones, neturinčius vidurinio išsilavinimo, nukreipėme mokytis į vakarines mokyklas. Siais metais 8 jaunuoliai mokosi Kavarsko vidurinėje vakarinėje neakivaizdinėje mokykloje, 27 jaunuoliai su ūkio stipendijomis mokosi žemės ūkio technikuose ir profesinėse technikos mokyklose.

Tačiau, organizuojant politinį mokymą, mes dar susiduriame su eile trūkumų. Į politinio švietimo mokyklų užsiėmimus dar atsilanko ne visi klausytojai. Ne visuomet betarpiškai bendraujama su auditorija, mažai klausytojai propagandistams pateikia klausimų, retai išdėsto savo nuomonę vienais ar kiais klausimais. Politinio švietimo auditorijose dar retos gilios diskusijos ir analizės, kaip pasiekti, kad visi gamybininkai įvykdytu socialistinius įsipareigojimus, kovotu, kad kiekviename darbo bare būtų palaikoma ir idėgiama rostoviečių iniciatyva — dirbti be atsiliekančių.

Vienas svarbiausių politinio švietimo komponentų yra išmokyti žmones dirbti savarankiškai su knyga, domėtis naujausia politine ir grožine literatūra, ugdyti komunistinį jautrumą, padėti formuoti samoningą visuomeninę pareigos jausmą, aktyvia pozicija gyvenime, ryžtingai kovoti su buržuazinės ideologijos pasireiškimais. Tam mus įpareigoja TSKP XXV suvažiavimo, TSKP CK nutarimai „Dėl tolesnio ideologinio, politinio auklėjimo darbo gerinimo“, artėjantys V. Lenino 110 gimimo metinių ir Tarybų valdžios Lietuvoje atkūrimo keturiasdešimtmečio jubiliejai.

V. Krasauskas „Gintaro“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius

Ir draugaus, ir lenktyniaus

Visi „Lenino keliu“ komjaunuoliai nekantriai laukė tos dienos, kuomet atsakydami į jų kvietimą, į svečius turėjo atvažiuoti lenktyniaujančio Rokiškio rajono „Tarybinės žemės“ kolūkio jaunimas. Komjaunuoliai kruopščiai apsitarė, kaip sutiks naujuosius savo draugus, kaip organizuos bendrą jaunimo vakaronę, kuo pradžiugins „Tarybinės žemės“ kolūkio atstovus. Rupečių netrūko pirminės komjaunimo organizacijos sekretorei buhalterei-operatoriui Nijolei Maišelienei, komjaunimo aktyvistams buhalterei Nijolei Rimkieni, dispečerei Irmai Čižauskaitei, agronomui Nijolei Sepikaitei, vairuotojui Petriui Jasaičiui, vyresniajam elektrikui-energetikui Prantui Maišeliui ir kitiems. Juk pasiruoti sveikatai sukurti lenktyniaujančio kolūkio jaunimą dalykas neįprastas...

Ir štai atėjo ilgai laukta diena, kai „Lenino keliu“ kolūkyje susitiko dviejų pirmųjų komjaunimo organizacijų atstovai. Į svečius pas lenkinius atvyko geriausi „Tarybinės žemės“ kolūkio jaunieji gamybininkai, vadovaujami buhalterės, pirminės komjaunimo organizacijos sekretorės Danguolės Zlatkauskaitės. Netruko prabėgti pirmosios susipažinimo akimirkos. „Tarybinės žemės“ ir „Lenino keliu“ kolūkių pirminių komjaunimo organizacijų sekretorės Danguolė Zlatkauskaitė ir Nijolė Maišelienė pasirašė komjaunimo organizacijų socialistinio lenktyniavimo sutartį 1980 metams. Abiejų ūkių jaunimas, pasitikdamas Vladimiro Lenino 110-ųjų gimimo metinių jubiliejų, baigiamaisiais dešimtojo penkmečio metais pasiryžo negailėti savo jaunatviškos energijos ir rvyto Partijos ir vyriausybės iškeltiems uždaviniams įgyvendinti. Tarpusavyje lenktyniaudami „Tarybinės žemės“ ir „Lenino keliu“ kolūkių komjaunuoliai nutarė sėkmingai įvykdyti asmeninius kompleksinius Lenininės įskaitos „TSKP XXV suva-

žiavimo nutarimus — į gyvenimą planus, kelti savo politinio ir bendrojo išsilavinimo lygį, įvaldyti šalutines profesijas, įsijungti į kovą už komunistinę pažūrą į darbą, tapli PDG ženklinais. Abiejų ūkių komjaunuoliai numatė sekančiais metais su komjaunimo kėlalaipais darbu į gyvulininkystės fermas bei mokytis žemdirbiškų profesijų į kaimo profesines technikos mokyklas pasiusti po keletą vaikūnų ir merginų. Pirminės komjaunimo organizacijos įsteigė pereinamuosius prizus geriausiems lenktyniaujančioms ūkiu jauniesiems gamybininkams. Be konkrečių skaičių abiejų ūkių jaunimas į socialistinio lenktyniavimo sutarties įrašė dar ir tokias eilutes: „Organizuoti tarpukines sporto varžybas, bendras ekskursijas, išvykas tarybinės liaudies revoliucinėms kovų ir darbo šlovės vietoms“.

Kai socialistinio lenktyniavimo sutartys buvo pasirašytos, kai komjaunimo organizacijų sekretorės viena kitai draugiškai paspaudė rankas ir pasikeitė suvenyrais, vakaronės vedantieji N. Sepikaite ir P. Jasaitis pakvietė visus išbandyti savo sugebėjimus įvairiuose atrakcionuose, įdomiose viktorinose, originaliuose žaidimuose. „Tarybinės žemės“ ir „Lenino keliu“ kolūkių jaunimui įspūdinga koncerta atliko Svėdasu zoninių kultūros namų jaunimo estradinio ansamblio solistai ir muzikantai.

Nepasiebtai prabėgo tos kelios susitikimo valandos. Jaunimas išsiskyrė į namus tapę gerais draugais, laisvi vieni kitiems „iki pasimatymo, iki naujų susitikimų“.

Panašų draugystės vakarą „Lenino keliu“ kolūkio jaunimas, numato ateityje organizuoti ir su mūsų rajono „Svyturio“ kolūkio komjaunuoliais, pasiryžo užmegzti ryšį su bendraamžiais iš brolėskosios Baltarusijos TSR Mogiliovo rajono.

Vyt. BAGDONAS

„Punktuko“ kolūkio mechanizatorių Edvardą Staltonį sutiksi prie įvairiausių žemės ūkio darbų. Visas užduotis šis pirmos klasės mechanizatorius vykdė labai gerai, kokybiškai, jis neskirsto dar-

bų į svarbesnius ir mažiau svarbius, daugiau ar mažiau apmokamus. Edvardas dažnai prlpažįstamas socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju.

Ypač gerai pasidarbojo E. Staltonis šiemet žiemkėlių sėjos ir bulviakastio metu. Šie metai punktikiui labai įsimintini, nes sukako dvidešimt metų, kai jis sėdo prie traktoriaus vairo.

Vyt. Bagdono nuotr.

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1979, XII, 20

Svarbi darbo viešumo priemonė

Liaudies kontrolės grupės stendas yra labai svarbi kontrolės viešumo priemonė. Per stendą, jeigu jis išleidiamas reguliariai, grupė pastoviai informuoja į rinkusį kolektyvą apie savo darbą, parodo, kuriame kolektyvo veiklos bare esama trūkumų ir, svarbiausia, informuoja, kas tuos trūkumus privalo šalinti, kas ir kaip pašalino. Trumpai tariant, stendas turi informuoti kolektyvą apie liaudies kontrolės grupės darbo rezultatyvumą.

Neseniai įvykusi rajono įmonių, statybos organizacijų ir ūkių liaudies kontrolės grupių stendų apžiūra parodė, kad šiai liaudies kontrolės viešumo priemonei skiriamas vis didesnis dėmesys. Beveik visi stendai skoningai apipavidalinti, daro gerą įspūdį. Ypač gražiai atrodo susivienijimo „Anykščių vėnas“. Anykščių mechanizatorių kolonos, „Anykščių šilėlio“, „Svyturio“ kolūkių ir eilės kitų ūkių liaudies kontrolės grupių stendai.

Bet stendo išvaizda nors ir svarbi, bet ne pats esmingiausias bruožas. Visų

svarbiausia — turinys. Peržvelgus apžiūroje eksponuotus stendus reikia konstatuoti, kad metai iš metų gerėja ir jų turinys. Kaskart sugebama vis glausčiau ir išsamiau informuoti darbo kolektyvus ne tik apie liaudies kontrolės grupių planus, reidus, patikrinimus, rastus trūkumus bei jų kaltininkus,

LIAUDIS KONTROLIUOJA

bet ir apie tai, kaip šalinami trūkumai ir juos sąlygojusios priežastys.

Apžiūros dalyvių dėmesį ne tiek savo išvaizda, kiek turinėjumu ir konkretumu ypač patraukė „Už taiką“ kolūkio liaudies kontrolės grupės stendas. Stende patalpintas liaudies kontrolės grupės darbo planas paskutiniajam šių metų ketvirčiui ir trejetos patikrinimų bei reidų medžiagos. Kolektyvas informuojamas, kad liaudies kontrolė rado nemažai tinkamai neišvalytos javų sėklos, daug netvarkos mineralinių trąšų sandėlyje, kad nepakankamai rūpestingai kauojamos organinės

trąšos. Stende nurodyti pareigūnai, dėl kurių kaltės atsirado trūkumai bei netvarka, informuojama, ką liaudies kontrolė rado padaryti trūkumų pašalinimui ir, svarbiausia, kas padaryta: paspartintas sėklos valymas, sutvarkytas mineralinių trąšų sandėlys, organinės trąšos kompostuojamos su dur-

pėmis. Iš to matyti, kad liaudies kontrolės grupė teisingai supranta, jog rasti trūkumus yra tik kontrolės darbo pradžia, o pagrindinį jos turinį sudaro tai, kad konkretūs asmenys priverčiami trūkumus pašalinti.

Gana dalykiškai informuoja apie klaidų ir trūkumų šalinimą savo kolektyvus „Anykščių šilėlio“, „Svyturio“, „Aukštakalnio“ ir visos eilės kitų ūkių liaudies kontrolės grupių stendai.

Bet yra stendu, iš kurių nesuprasi, ar trūkumai pašalinti, ar apsiribota tik jų konstatavimu. Vis tik dar daugelyje stendų mirga tokia informacija: patikrintas

objektas, nustatyti trūkumai o jų kaltininkai „įpareigoti trūkumus pašalinti“. Arba „tikrinimo medžiaga perduota administracijai“. Pirmuoju atveju neaišku, ar vis dėl to kas nors padaryta bei daroma trūkumų išgyvendinimui, ar tiek liaudies kontrolės grupė, tiek jos viešumo sektoriaus mano, jog jų pareiga vien rasti ir viešai parodyti piktnaudžiavimus, trūkumus bei klaidas. Jei taip manoma, tai, klystama, nes liaudies kontrolės darbo esmė sudaro kaip tik rezultatyvumas, tai yra nuosekli kova už tai, kad visos rastos negerovės būtų pašalintos ir apie tai painformuotas kolektyvas.

Stendas tam tikru mastu yra savotiškas grupės darbo veidrodys. Jei grupė dirba aktyviai, patikrinimus, reidas atlieka kvalifikuotai, tai ir stende skelbiama medžiaga bus konkreti ir dalykiška. Bet, ka gali parodyti viešumo sektoriaus stende, kai sakysim, vieno kolūkio (tuo

rukla 3 pusl.

Kad technika tarnautų patikimiau ir ilgiau

atkel ta iš 1 pusl.

Ne vakar paskačiuota, jog gera techninio aptarnavimo tarnyba įgalina traktorių prastovs sumažinti apie 30 procentų. Regis, stacionarių techninio aptarnavimo punktų nauda akivaizdi. Kur ten. Jeigu jau prieš tris metus labai nedaug tetrūko, kad toks punktas pradėtų veikti Surdegio kolūkyje, tai šandien jis ne tik, kad nebaigtas, bet ir gan keistu ūkio vadovu parėdymu išvis iškomplektuotas. „Svyturio“ kolūkyje jau kelinti metai kaip entuziastingai sukalami kuoleliai, žymintys būsimąjo statinio pamatus, bet jau kelint metai kaip tos pačios ūkio šeimininkų rankos tuos kuolelius nemažiau energingai ištraukia... Ir dar viena detalė — prieš trejus metus, diegdami techninio aptarnavimo tarnybą, anykštėnai gerokai pirmavo prieš aplinkinius kaimynus. Dabar tie mūsų šiek tiek ne tik paviojo, bet ir juntamai aplenkė. Pavzdžiui, šiuo metu Rokiškio rajone jau veikia 22 techninio aptarnavimo punktai, pas mus — 13.

Toliau pranešėjas plačiai nagylideno technikos remonto elgą, kur, kaip žinia, anykštėnai šandien užima vieną paskutiniųjų vietų respublikoje. Reikia pasakyti, — pabrėžė kalbėtojas, — jog tik „Gintaro“, „Aukštakalnio“, „Gimlosios žemės“ bei „Pirmyn į komunizmą“ kolūkiuose šiam svarbiu šandienos darbu barui skiriamas tikras dėmesys. Visiškai nepatenkinama padėtis „Ateities“, „Svyturio“, „Puntuko“ kolūkiuose, Naujasodžio, Jakšišio tarybiniuose ūkiuose, nors rajono mechanizatoriams iškeltas uždavinys iki sausio pirmos pilnumoje užbaigti inventoriaus remontą, iki kovo pradžios — traktorių, iki birželio pirmos — įvairių kombainus. Visų šių svarbių užduočių sėkmingas išsprendimas daug priklauso, kaip mechanizatorių tarpe organizuotas socialistinis lenktyniavimas, tačiau tenka pasibėgti, jog labai nereguliariai šio judėjimo rezultatus suveda M.

Melnikaitės, „Puntuko“, „Ateities“, „Nevežio“, Surdegio, „Vienybės“ bei kiti ūkiai.

Žemės ūkio valdybos viršininko pavaduotojas P. Marčiukas bene didžiausią savo pranešimo dalį paskyrė dar vienai mūsų opiai problemai — kaip iš esmės pagerinti žemės ūkio technikos eksploataciją, jos laikymą. Ypač prasti reikalai įsirengiant tinkamas, kaip reikalauja valstybinis standartas, technikos laikymo aikštes. O juk tai būtų vienas pirmųjų faktorių, sąlygojančių ir technikos remonto spartą, ir geresnės remontininkų darbo sąlygas. (Kaip tokias aikštes įsirengti, išplanuoti kitus čia būtinus objektus anykštėnai akivaizdžiai įsitikino, pabuvoję minėtuose Rokiškio rajono „Tikruoju keliu“ bei Cedasy kolūkiuose).

Kitas svarbus faktorius, be kurio šandien neįmanoma nei tinkamai paruošti visos technikos, nei nepriekaištingai ją prižiūrėti ir eksploatuoti — plovyklų stoka. Kiekviename rajono ūkyje būtina imtis žygių, kad šie

reikalingi įrenginiai būtų įruošti. Siekiant pagerinti žemės ūkio technikos eksploataciją bei priežiūrą, reikėtų plačiau praktikuoti šiame bare pasižymėjusių mechanizatorių materialinį skatinimą. Tačiau šios priemonės vis dar „nežinomos“ net 21 ūkio mechanizatoriams. Kai kuriuose rajono ūkiuose nėra jokio skatinimo už degalų ekonomiją. Beje, naftos produktų taupymui didelę reikšmę turi ir laikymo materialinė bazė. Dabar, kai ypač didelis dėmesys skiriamas kuro ir energijos taupymui, negalima palikti savieigai ir atidirbtų tepalų rinkimo apskaitos, ir pridavimo regeneracijai. Nors beveik kiekviename ūkyje aptiksi cisternas atidirbtoms tepalams, tačiau geros tvarkos daug kur dar nematyti.

Po pagrindinio pranešimo, posėdžio metu mintimis pasidalino atskirų rajono ūkių vadovai ir mechanikai. Kolūkių tarybos darba minėtu klausimu apibendrino jos pirmininkas, rajono žemės ūkio valdybos viršininkas A. Dačiulis.

„K. d.“ inform.

Svarbi darbo viešumo priemonė

atkel ta iš 2 pusl.

tarpu jo neminėsimė) liaudies kontrolės grupė, užsibrėžusi išaiškinti gyvulių kritimo priežastis ir surengusi patikrinimą, tik konstatavo, kad „verslėliai laikomi patenkinamose sąlygose, reikiama laiku“ ir nurodė fermos vadovams, kad „būtinai laiku užsandarinti patalpos“. Tikrinta ankstyvą rudėnį. Vadinas, gyvulių kritimo priežastimi negalėjo būti neužsandarintos patalpos. Peršasi tik viena išvada: arba tikrintojai priėjo išvadą, kad verslėliai krenta dėl to, kad jų laikymo sąlygos patenkinamos ir laiku pakreikiama (kas neįtikėtina), arba iš viso neįsikišo gyvulių kritimo priežasčių. Suprantama, kad šiuo atveju viešumo sektorius pateko į keblią padėtį ir negalėjo pranešti per stendą kolektyvui apie kokį nors tokio tikrinimo rezultatyvumą, nes jokių rezultatų toks tikrinimas nedavė ir negalėjo duoti. Taigi, stendas ne tik vaizdžiai parodo tikrinimų kokybę, bet iš dalies pasakoja ir apie visą liaudies kontrolės grupės darbą. Jei grupė rūpinasi savo darbo rezultatyvumu, tai ir stende matosi konkretūs darbo rezultatai. Tą įtikinamai parodė apžiūroje eksponuoti Anykščių MK, su-

slvienijimo „Anykščių vy-nas“, TSO, „Spartako“ fab-riko, „Svyturio“ kolūkio ir eilės kitų liaudies kontrolės grupių stendai. Juose pranešama ne tik apie tai, kad kažkas įpareigotas trūkumus pašalinti, kad tikrinimo medžiaga perduota administracijai ir pan., o ir informuojama kaip ir kas klaidas bei trūkumus pašalino. O tai visų svarbiausia.

Ūkių liaudies kontrolės grupių stenduose nemaža informacijos apie pašarų, kitų vertybių grobstymus. Bet liaudies kontrolierių pastangos užkertant kelią šiai blogybei dažnai lyg ir apribojamos pranešant, kad sučiuptas ir nubaustas vienas ar kitas grobstytojas. Tas, žinoma, reikalinga. Bet juk liaudies kontrolės organų svarbiausias uždavinys kovoti su pareigūnų aplaidumu, nes kaip tik šitai atveria kelią grobstymams. Ir jei jau informuojame kolektyvą apie pavienius grobstytojus, jiems skiriamas nuobaudas, tai reikia informuoti ir apie tai, kas kaltas, kad vertybių apsauga buvo bloga, ką turėjo padaryti ir ką padarė atsakingas už vertybių apsaugą pareigūnas, kad būtų pašalinta pati pagrindinė grobstymo priežastis — bloga vertybių apsauga.

Kaip jau buvo minėta, nežiūrint kai kurių trūkumų,

liaudies kontrolės grupių stendai iš esmės atlieka savo, kaip informatoriaus apie grupės darbą, paskirtį. Kelia tam tikrą nerimą tik tai, kad kai kurių ūkių ir organizacijų pateikti apžiūrai liaudies kontrolės grupių stendai labai jau skiriasi nuo išleidžiamų ne apžiūros proga, didelei pastarųjų nenaudai. O kai kur būna ir taip, kad ūkyje stendo nepamatys išties mėnesius... Tai labai blogas reiškinys ir jam neturėtų būti vietos viešumo sektoriaus darbe.

Liaudies kontrolės grupės stendas, glaustai pasakoja apie liaudies kontrolierių darbą, stiprina grupės ryšius su ją išrinkusiu kolektyvu, padeda žmonėms plačiau ir reiklesne akimi apsidairyti savo darbo bare, pamatyti, kas yra blogo ir taisytlino ir apie tai informuoti liaudies kontrolės grupę ar postą. Taigi, padeda aktyvinti liaudies kontrolierių darbą. Todėl stendo „Liaudies kontroluioja“ reguliariu išleidimu, deramu apinavadinimu, jame taipinamos medžiagos aktualumu ir konkretumu privalo rūpintis ne tik viešumo sektorius, bet ir grupės biuras. Šiuo reikalu turi paslostiai domėtis ūkio ar imonės partinė organizacija.

K. Kairiūkštis

Anykščių rajono liaudies kontrolės komiteto narys

Didžiojo Kaukazo širdyje

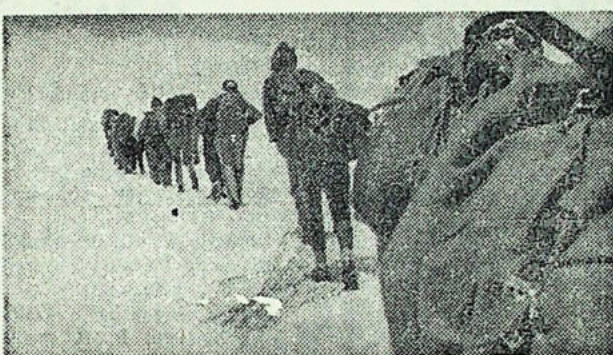
4. Elbrusas iš arti

Laimis Vaitonis

Tik pakilę nuo gultų, pripuolėm prie langų: puga nurimusi, o virš visad baltos Elbruso galvos plevėsavo purpurinis debesis — dar nematomos saulės nutviesk-tas dangaus pakraštys. Aušo labai greit ir kiek paslaptin-gai — debesis išsikledeno po visa paskliautę ir emė almeti žemyn, akinančiai baltus ledvnu šlaitus apliedamas avietinė sunka. Vakaruose, dar pilkokame danguje ky-šojo didžiulis Elbruso šešė-lis, bet bežiūrint ir jo nebe-liko — ir tada patekėjo sau-

lė. Ir viešnagėn į šį tykų, spalvotą rytą man kažkodėl labai norėjosi pakviesti ką nors pavargusį. Pavyzdžiui, savo motiną...

Aukštikalnių atmosfera veikia ne vien žmogų, net ir paprasčiausias vanduo pus-ketvirto kilometro aukštyje užverda nepalyginamai lė-čiau, negu mums įprasta, bet su pusryčių ruošą užtruko-me greičiausiai ne amžinybę. O dangus mėlynas, nei de-besėlio. Prieky aiškiausiai švyti Elbruso viršūnės. Apie jas koks nors poetas galėtų

pasakyti — viliojančios ir šaukiančios. Ir jo būtų tei-sybė, bet štai girdisi Sufje-no balsas — žiūrėti po kojo-mis! Tiesą pasakius, daugiau jaunajam vedliui šūkauti ne-beteko, nes jo minamas ta-kas kilo viršun su kiekvienu žingsniu ir mūsų akys pa-čios savaime kuo stropiau-siai nukrypo į storapadžių batų nosis...

Nedėkingiausias žurnalis-tui uždavinys — žodžiais perteikti, aprašyti tokį daly-ką, kaip jau nebe pirmą va-landą trunkantį kepurinėjima-si snieguota atšlaite viršun. Juolab, kad čia nieko nauja: brendi, ropsties, sylstelėjęs prisimeni, jog apart kojų tu-ri dar dvi visai patogias ga-lūnes, paskui vėl brendi ir nežinai kiek dar brisi... Pa-sakojimą toliau pratęsiu nuo tos poilsui skirtos per-traukėlės, kai nuovargio nu-alsinti eilinį kartą visi vėl sukritom ant žemės. Atsi-prašau, ant sniego.

— Pasisekė, šiandien Elb-rusas jums siūnia gražų siurprizą, — žvilgtelėjęs į rytinę kalno viršūnę, džiū-giai šypselėjo Sufjenas. — Labai retai, tik itin skaidrią, bevėję dieną galima įžvelgti, jog mūsų „senelis“ dar nėra visiškai užgesęs, jog jo gėlmėse dar neapmiręs vul-kaninis gyvenimas...

Ziūrim jaunojo kalniečio rodoma kryptim. Aha, lyg koks pypkorius ten aukštai būtų įsitaisęs: virš keteros kyla lengvučiai, vos ne per-matomi debesėliai, ir vienas

paskui kitą raivydamiestį tirpsta mėlynėje.

— Nors šios prorečiais pa-sirodančios dujos, kaip tei-gia mokslininkai, savo sudė-tyje nebeturi kokių ryškesnių sieros junginių, tačiau stip-rus sieros vandenilio kvapas dažnai tyvo abiejose gigan-to viršūnėse. O tai byloja, jog Elbrusas esti tik sąlygi-nės rimties būklėje...

Ką ir bekalbėti, dar iš mo-kyklinių geografijos vadovė-lių visi puikiausiai žinoje, kad Elbrusas gimė prieš šimtus tūkstančių metų vul-kaninių išsiveržimų griaus-muose, bet savomis akimis patirtas akivaizdus tos tiesos patvirtinimas kitakart kele-riopai stipresnis argumentas už visą knygų išmintį. Si-taip ir panašiai apmąstant jausmo ir mokslinės tiesos sandūrus, pasikėlėme į ketu-rių kilometrų aukštį. Antai matyti ir visos kėlionės į Centrinį Kaukazą tikslas — „Vienuolikos prieglobstis“.

Iki jo jau kuris laikas pė-duojame nebe arčiausiu ke-liu, o tankiu, sykiu vos ne horizontaliai sukamu zigza-gu. Ne todėl, jog dažnam mūsų buvo gaila, kad vis labiau artėja pabaiga tam keliui, kuris gal ne vienerius metus gyveno svajonėse. Šitai tiesiog lengviau kop-ti, organizmas ne taip greit pailunta deguonies „badą“.

Paskui buvo karšta karš-tutėlė kava, kuria pavaišino Abdula Efendijevs. Tas pusamžis vyras ir puikus al-pinistas, juokais save vadinantis prieglobščio „kome-dantu“, šioje dar 1932 me-

tais Elbruso šturmuotojams surestoje pastogėje, kurią daugelis mūsų šalies bei už-sienio alpinistų tiesiog va-dina „viesbučiu virš debesų“, sutinka ir išlydi tokius at-klivėlius kaip mes.

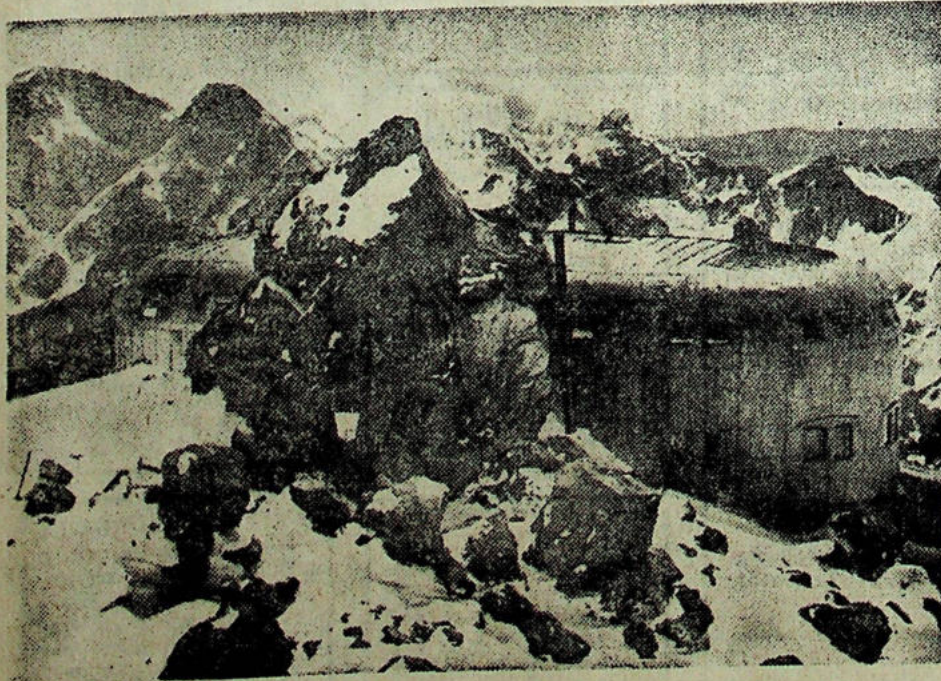
Paskui saulė greitai nu-riedėjo į vakarus ir tuoj pa-sislėpė už Kiukiurtliu viršū-nės — artimiausios Elbruso kaimynės. Iškart tapo šalta ir neįauku. Per dieną įkai-tintos lavos uolos greitai aušo, ir prisilietus prie jų gėlė rankas. Atėjo šalta nak-tis, o dangus tarytum pri-artėjo — aiškios, rupios žvaigždės atrodė labai didė-lės ir artimos. Termometras rodė 8 laipsnius žemiau nulio, ir sunku buvo patikėti, kad ten, apačioje, Juodosios jūros pakrantę užklojo šilta ir pati trumpiausia metų naktis.

Paskui atėjo rytas ir Ab-dula Efendijevs visiems mums įteikė ženklelius, by-lojančius, kad jo savininkas pasikėlė į Elbrusą 4200 m. viršum jūros lygio. Taigi, pa-čioje viršūnėje nebūta. Bet kaip guodė Abdula Efendije-vas, jos nepavyko pasiekti dargi garsiajam šerpu alpi-nistui, aukščiausios pasuly-je Everest — Džomolung-mos viršūnės nugalėtojiui Tencingui, kuriam taipogi te-ko pasitenkinti tik viešnagė „viesbutyje virš debesų“. Mat kaip, ir skirtumas mūsų likimuose, gerasiškai šyp-sojosi Abdula, tik toks, kad Tencingui tasyk kelią į tiks-la pastojio nelikėtai kilusi stipri audra, mums gi... Pa-tvs suprantame — mums gi reikėtų dar vieną-kita vasarą šitai po kalnus pasivaikšči-nėti.

Kėlionės draugas Alvydas Sičiūnas, inžinierius iš „Gin-taro“ kolūkio, spragsėjo fo-toaparatu. Man užleko, kad tas didingas kalnu pasaulis lieka akys ir alminty.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl. 1979. XII. 20

Tarp lavos uolų prigludęs „viesbutis virš debesų“.

Alvydo Sičiūno nuotr.

Idomus pokalbis

Zonoje pirmi

Ruošiantis respublikinei jaunų šventei praėjusį šeštadienį, sekmadienį vyko chorų apžiūros zoninis turas. Anykščių kultūros rimų chorui (vadovas R. Capkevičius) pripažinta pirmoji vieta.

M. Eglėnė

Disputas bibliotekoje

Troškūnų miesto bibliotekoje vyko disputas „Kas yra drąsa?“ Dispute dalyvavo Troškūnų vidurinės mokyklos moksleiviai. Apie dorovę, žmonių požiūrį į gerį ir blogį, sąžiningumą, apie Tėvynę, šeimą kalbėjo mokinės D. Kanapekaitė, D. Repcūtė. Idealiu ir iliuzijų savokas gvildeno R. Konstantavičiūtė. Apie drąsą, kaip vieną iš svarbiausių žmogaus dvasios savybių, drąsą nepasiduoti blogiui, silpnybėms, sugėdijimui išlikti išlikimu savo idealams ir principams kalbėjo moksleiviai V. Samuolis ir V. Mieliauskas. „Kaip aš suprantu gyvenimo likimą ir prasmę“, — mintimis dalinosi S. Zemleckas ir V. Seibokas. Ar gali žmogaus prigimtis pakeisti išsimokslinimas ir kitus su dorove susijusius klausimus aptarė moksleiviai V. Paulavičius, A. Užkurelytė, E. Eivaitė.

Disputa vedė ir apibendrinimo mokytoja A. Vištėjūnienė ir bibliotekos vedėja J. Staponienė.

S. Baronaitė
Troškūnų bibliotekos vyr. bibliotekininkė

Siomis dienomis Anykščių vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ moterų tarybos ir jos pirmininkės V. Nartkuvienės iniciatyva gamykloje buvo organizuotas susitikimas su žurnalo „Seima“ vyr. redaktoriumi A. Jarusevičiumi.

Susitikime kalbėjusios žurnalo „Seima“ skaitytojos moterų tarybos pirmininkė V. Nartkuvienė, vyr. buhalterė St. Rutkauskienė, inžinierė A. Misiūnienė, agronomė O. Vitkevičienė išreiškė savo mintis apie žurnale aptariamas šeimose palankaus mikroklimato sudarymo, vaikų auklėjimo, vaikų ir tėvų tarpusavio santykių problemas. Kalbėjusieji pažymėjo šio žurnalo populiarumą, išreiškė savo pageidavimus redakcijos kolektyvui.

Susitikime dalyvavo ir kalbėjo rajono moterų tarybos pirmininkė E. Vingrienė, mokytojos D. Strazdienė ir A. Šiaučiuolienė. Žurnalo skaitytojų laudino tai, kad toks populiarus leidinys „Seima“, iš kurio galima daug pasimokyti, kaip reguliuoti tarpusavio santykius šeimoje, neaplaiko tokiu šeimų, kurių tikrai reikalingos paramos, kur tenai nesugeba tinkamai auklėti vaikų.

Kalbėjęs žurnalo „Seima“ vyr. redaktorius A. Jarusevičius pasidalino mintimis apie redkolegijos kolektyvo sprendžiamas problemas, tobulinant žurnalo turinį, padėkojo susirinkusiems už pareikštas pastabas ir pageidavimus, ir išreiškė viltį, kad bendromis redkolegijos ir skaitytojų pastangomis žurnalas kovos su pasitaikančiomis mūsų visuomenėje negerovėmis, anti visuomeniniais reiškiniais.

B. Milaševičius

MIŠKO ETIUDAI

Žiemos atėjimas

Iš vakaro dar laškojo. Pasirodo, kad tie nuo stogų, nuo medžių varvėję lašai atskleidė paskutines užsūtusio rudens valandas, minutes, sekundes.

Naktį pakilo vėjas. Sustingo medžių kamienais ir šakomis tekėjus vanduo. Paryčiu iškrito sniegas. Pabudau anksčiau negu įprasta. Rasi, pažadino ateinanti žiema. Melų laikų pasikeitimas man visuomet šebuklas...

Kai tik išaušo, išėjau į mišką. Pasitikti žiemos. Pažiūrėti, kaip ji ateina.

Miške vos vos užberta sniego. Po eglėmis — neapnigios, dar neįšalusios žemės ratilai. Nuo medžių kamienų pietų pusėn tarsi šešėliai nusidriekę tamsūs ruožai. Naktį, kai snigo, putė šaurys. Dabar miške tylu, ramu. Netekusios žado, net užmiršusios ošti, stovi sniego papudruoti, tomis viršūnėmis pušys. Bronza švyti jų liemenys. Tarytum nudažyti aušros atosaista, ir, rodos, pati saulė tuoj išlys iš už nušarmotos kalvos.

Danguje murzinai mėlynai debesys. Ten, kur turėtų būti saulė, tik vienas kitas blausokos šiaudų spalvos popelis. Bet vidurdienį žema, vargiai virš šilų kilsterėjusių saulės vis dėlto prasismelkė pro debes. Ir ji, jau senokai regėta, žilbina akis, lyg palietas gyvsidabris akinančiai spindi Sventosios vandenį. O koks melsvas, neapsakomai melsvas neužmirštuolių spalvos dangus prasišviečia pro debesų properšas!

Trumpam pasirodžiusi saulė netirpdė sniego. Tuoj ji vėl įbrido į sunkius debes. Vėl pilka apyblaka.

Dangus nusileido ant pušų viršūnių, iškart pritemo. Ir ūmai ore ėmė skraidyti smulkutės, vos žiūrimos lyg balti mašalai snaigės. Jau ir visas jų spiečius sklendo. Kuo toliau, tuo daugiau. O paskui ima kristi didesnės. Tarsi plaštakės. Tirpsta nusileidusios ant veido, ant blakstienų. Ir vos juntamai kvepia plukėmis.

Sukasi ore snaigės. Nuo jų balto suklinio šiek tiek kvaista galva. Pro spengiančią tylą, pro snaigų kritimą girdisi, kaip ateina žiema.

Sniegkritys

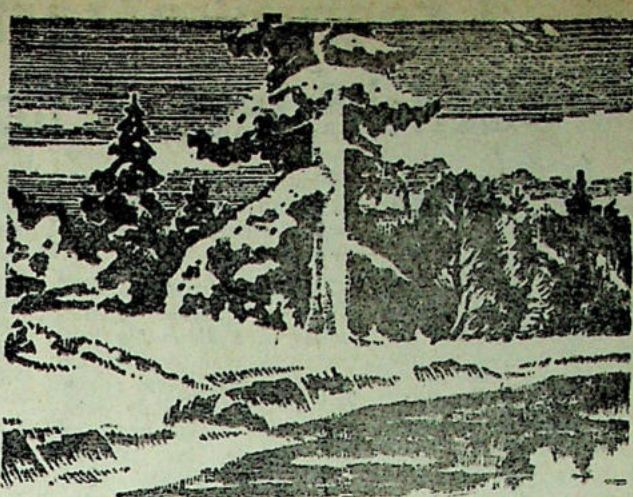
Sninga.

Erdvę užpildo nebyli, balta dangaus muzika.

Tolsta, nueina į sniegkritį beržai. Rodos, tuoj ims ir ištirps plevėnančioje snaigų marškoje, dings baltame savo sapne. Pamiškėje puikuojasi iš žalio balti, snieginiai kadagiai. Žiema jau spėjo kiekvienam žaliai jų spygliui padalinti po snaigę.

Sninga. Krinta steriliai baltos snaigės. Dar stebinančios savo šviežumu ir baltumu. Baltai ateinančios ir į žemę, ir į sielą.

Sninga. Visur balta. Balti takai, balti medžiai. Zvelgi į tą baltumą ir, rodos, turi pradėti gyventi kitaip. Tikčiau ir šviesiau. Krintančios snaigės, rodos, baltai perbrauks visus šešėlius, viską, kas tamsu ir juoda.

Šventieji ažuolai

Visame šilėlyje nėra už juos senesnių, galingesnių medžių. Niekas negali pasakyti, kiek jiems metų. Kamienai neapglėbiami, iš apačios juodi lyg apdege. Šakos gumbuotos, storos, plačiai išsikerojusios, visa dangaus pakraštį apėmusios. Tomis šakomis šie medžiai gali aršiausius vėjus sutramdyti ir nublokšti sau po kojų.

Sako, tie ažuolai buvo šventais. Po jais Amžinoji ugnis degdavusi, vaidilutės ja saugodavusios, žilbarzdės krivis su Saule, Perkūnu, Zemyna kalbėdavęs... Tad ir išliko iki mūsų dienų šie protėvių dvasiomis bylojantys ažuolai. Nedrįso žmonės į juos užsimoti kirviu net tada, kai plynai kirto šilę. Stovį ažuolai prie kelio atslajos, patys seniausios šilės, daug matę, daug regėję medžiai.

Sventi jie man ir dabar. Sventi savo senumu, savo didybe. Kiek jie žmonių prie šito kelio vingio sutiko ir išlydėjo, kiek aušrų ir paukščių savo šakomis pakylėjo!

Nugiedrėjusianė žiemos danguje baltas praskridusio reaktyvinio lėktuvo brūkšnis. Zvelgiu į po šituo dangumi stovinčius senuosius ažuolus. Jie tyliai snara savo apsnigtais, rusvai geltonais lapais. Snara, kalbina mane senais, pagoniškais, jau visų užmirštais žodžiais.

Šerkšnas

Žiema baltais adytiniais raštais apvedžiojo kiekvieną medžio šakelę, neužmiršo padabinti ir krūmokšnių, išpuošė net liūdnei lingavusius bitkreslių, kraujažolių, klečių ir kitų žolynų stagarus.

Siandien vaikštai po mišką ir tarsi ne miške būtum, o svečiuotumės pasakoj. Viskas žeri, spindi. Oras kibirkščiuoja žvaigždžių dulkėmis. Medžiai bijo net krustelėti. Stovi lyg pakerėti ir tyška, tyška. Kaip tinka tas pasakiškas baltumas šakas nusvarinusiems beržams! Kokie šventiški gluosniai! Sidabru žvilga eglės ir pušys. O iešos, lyg pavasarį, vėl nuometuotos! Net ir alksniai, kaip niekada puošnūs, metantys baltus šešėlius.

Siandien negali atsiziūrėti į medžius. Siandien žiema švenčia savo vardus.

R. Vygandas

ŽINIOS

APIE BENDRĄ PIENO GAMYBĄ IR PRIMELŽIMĄ IS KARVĖS

1979 m. gruodžio 10—17 dienomis

Okio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg			Okio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg		
		per parą	+,-, lyginant su 1978 m.				per parą	+,-, lyginant su 1978 m.	
Andrioniškis	83	4,4	-1,2	„Punktukas“	82	5,1	-1,3		
„Anykščių šilėlis“	84	7,0	-1,3	„Skiejonys“	96	5,3	-0,4		
„Ateitis“	77	5,3	-2,1	„Surdegis“	162	5,6	+2,2		
„Atžalynas“	83	5,7	-1,3	„Svėdasai“	95	7,0	-0,6		
„Aukštakalnis“	100,1	4,6	-0,3	„Svyturys“	93	7,3	-0,6		
„Aušra“	94	6,0	-0,6	„Už taika“	91	4,4	-0,9		
„Ažuolas“	82	5,3	-1,4	„Vienybė“	121	4,6	+0,6		
Cerniškovskio	93	4,6	-0,5	Jakšiško t. ūkis	92	5,6	-0,4		
„Gegužės pirmoji“	81	3,7	-1,2	Naujasodžio t. ūkis	60	3,4	-2,3		
„Gimtoji žemė“	93	5,1	-0,6	Raguvelės t. ūkis	71	5,0	-2,0		
„Ginlaras“	104	6,6	+0,3	Štaškūniškio t. ūkis	85	6,4	-1,5		
K. Staro	108	5,1	+0,1	Sodininkystės t. ūkis	87	8,1	-1,6		
Kurkliai	109	7,9	+0,5	Elmininkų eksp. ūkis	96	7,3	-0,4		
„Lenino keliu“	107	7,1	+0,2	Aknvystų pagalb. ūkis	110	9,3	+1,0		
Levaniškis	84	5,7	-0,9	RAJONE:	94	5,7	-0,6		
M. Melnikaitės	106	4,9	—						
„Nevežis“	95	6,1	-0,6						
„Pirmyn į komunizmą“	111	7,1	+0,5						

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiško ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникийяского районного комитета КП Литвы и Аникийяского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spaudė: sama rotacinė mašina. Indo kras 67262 Išleista antradienį ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11266 Užsak. Nr. 2114

Redaktorius ST. VINCIONAS

ANTANUI DILIUI

Gilaus liūdesio valanda, mirus mylimam tėveliui, reiškiamame nuoširdžią užuojautą.

Gadlenskai, Kliucevičiai, Pakausiai, Palubinskas, Pūkai

Mirus JUOZUI CEPONIUI

Gilaus liūdesio valanda, reiškiamame nuoširdžią užuojautą velionio žmonai, sūnams ir artimiesiems.

B. ir A. Strollos, V. ir B. Korsakai, V. Nenikienė, O. ir V. Pretkeliai

DONATUI KALINKAI

Dėl mylimo tėvelio mirties, reiškiamame nuoširdžią užuojautą.

Elmininkų bandymu stoties eksperimentinio ūkio pirminė partinė organizacija

ANTANUI DILIUI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, mirus mylimam tėveliui.

BGAK administracija ir profsąjunginė organizacija

ANTANUI MARGELIUI

Dėl mylimo sūnaus tragiškos mirties, reiškiamame nuoširdžią užuojautą.

Nežinvinės apsaugos poskyrio darbuotojai

STASIUI ZEMAICIUI

Dėl mylimos mamytės mirties, reiškiamame nuoširdžią užuojautą.

„Už taika“ kolūko profsąjunginė organizacija

STASIUI ZEMAICIUI

Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai mamytei.

„Už taika“ kolūko valdyba

ALGIUI VELYVIUI

Gilaus liūdesio valanda, mirus mylimam tėveliui, reiškiamame nuoširdžią užuojautą.

Surdegio kolūko valdovai

Reikalinga

Anykščių ATJ reikalingi: taksuotojos, vairuotojai, konstruktorės, autošaltkiviai.

Kreiptis į kadru skyrių arba skambinti telefonais 5-23-72.

Administracija

„Atėities“ kolūkiui skubiai reikalingi buhalterijos darbuotojai.

Kreiptis į kolūko valdybą arba skambinti telefonais 4-31-76, 4-31-23.

Pirmininkas

Mylimam tėveliui mirus, reiškiamame nuoširdžią užuojautą bendradarbi VIRGINIJAI VALIULIENEI

Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo operatyvinio ir skaičiavimo skyriaus darbuotojai

JULEI KAVALIUNIENEI

Liūdesio valanda, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžią užuojautą reiškia

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija